

ROLUL EDUCATIV AL ACTIVITĂȚILOR DE AV/AP

Prof.înv.primar ANGELICA IONESCU

Școala Gimnazială Nicolae Titulescu Călărași

Educația estetică trebuie să fie una dintre prioritățile învățătorului, deoarece ea se construiește treptat, prin îmbunătățirea aspectului, alegerea și combinarea culorilor, echilibrarea proporțiilor, dar și din prisma comportamentului și a relațiilor cu cei din jurul nostru.

Ceea ce nu ne place în jurul nostru poate fi transformat și asta stă în puterile noastre, ale tuturor. Am încercat să induc această idee și elevilor mei, îndemnându-i să utilizeze diferite materiale folosite și de-acum numai bune de aruncat, obținând din ele obiecte frumoase, utile sau decorative.

Astfel, resturile de ambalaje, pahare sau sticle de plastic, textile și fire, frunze sau semințe nu au mai luat calea coșurilor de gunoi, ci au căpătat formă nouă în colaje tematice (Acvariul, Din lumea celor care nu cuvântă, Pentru sănătatea planetei etc.), obiecte decorative (ghirlande sau coșuri cu flori, mărtișoare, felicitări, decorațiuni pentru brad și pentru masa de Crăciun sau de Paști etc.) sau chiar jucării (roboți, gărgărițe, scorpioni, berze).

Copilul a ales materialele pe care le-a folosit, de cele mai multe ori, pentru că am încercat să le ofer o cât mai mare libertate de exprimare. Consider că modele stricte impuse de învățător vor conduce copilul către o atitudine impersonală, acesta putându-se rezuma treptat la o reprezentare monotonă a unei teme primite. Va avea tendința de a utiliza aceleași culori, forme și materiale, neputându-și dezvolta imaginația, evitând să se exprime liber. Temele impuse au rolul lor, dar diversificând paleta de materiale și culori, ulterior abordând și teme libere, creative vom dezvolta copiilor sensibilitatea și simțul echilibrului.

Am propus inițial copiilor amenajarea sălii de clasă, pentru ca în fiecare zi să ne amintim de aceste activități realizate cu plăcere și a ne crea o stare de bine.

Aceste obiecte nu doar ne-au înfrumusețat locul în care petrecem împreună câteva ore bune, dar au fost și utilizare în activitățile desfășurate la alte discipline (cunoașterea mediului, română, matematică, educație plastică).

O parte din produsele obținute au fost înscrise la diferite concursuri sau în proiecte naționale. Elevii au primit astfel și recompense palpabile (premii, diplome de participare), dovadă că rezultatele muncii lor au fost apreciate și de alți elevi și profesori (unele au fost postate pe diferite site-uri).

Le-am propus să aducă fotografiile cu animalul lor de companie și am constatat că cei mai mulți dintre ei au astfel de prieteni. Au povestit cu mare drag colegilor de clasă diferite peripeții, dar am constatat că învață să își îngrijească animalul de casă. Le-am cerut apoi cât mai multe informații noi despre acest animal și mulți au căutat pe internet sau în enciclopedii date neștiute până atunci, apoi ne-au citit și nouă despre rase, alimente și condițiile de viață de care au nevoie. Au fost sensibilizați și cei fără animale, iar ceilalți au constatat că au și responsabilități.

Mai târziu le voi propune copiilor să ieșim treptat din clasă, mărimu-ne aria de „frumos” și, după ce vom învăța să ne îngrijim florile de la ferestre (fiecare are planta lui), vom amenaja un colț din grădina școlii, poate grădina vreunui coleg, vom pregăti căsuțe pentru păsările și poate chiar vom ajuta la plantarea unor copaci, atunci când vom fi mai mari.

Realizată prin astfel de activități, educarea elevilor în spiritul frumosului vine natural, firesc, nu închistată într-un mănunchi de reguli impuse pe care ei le tot repetă teoretic, dar de multe ori nu se regăsesc în comportamentul lor.

Nu trebuie uitat faptul că, mai ales la clasele mici, comunicarea prin limbaj nu este pentru foarte simplu de realizat, copilul riscând chiar să exprime fals ceea ce gândește. Cuvintele noi pe care le însușește în școală nu pot fi totdeauna instrumentate, ele neintrând automat în vocabularul activ, utilizarea acestora ținând cont și de apartenența copilului la un mediu cultural evoluat sau modest.

De aceea el trebuie condus cu atenție în lumea frumosului. Prin activitățile amintite mai sus, copilul nu se simte constrâns în a relaționa cu mediul înconjurător, ci apelează la imaginație, creativitate, visare și apoi la rațiune și acțiune.

Va privi mai atent în jur și va transforma mediul în care trăiește, încercând să fie înconjurat de frumos. Aceste mici gesturi, făurite de fiecare dintre ei, pot construi o planetă mai curată și niște oameni mai buni.